

Sygn. akt IV U 707/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 lutego 2021 roku

Sąd Okręgowy w Sieradzu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Sławomir Górny

Protokolant: st. sekr. sąd. Beata Krysiak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 stycznia 2021 roku w Sieradzu

odwołania K. S. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł.

z dnia 13.03.2020 r. Nr (...)

w sprawie K. S. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł.

z udziałem zainteresowanej M. S.

o podleganie ubezpieczeniom społecznym

- 1. zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że M. S., jako osoba wykonująca umowy o dzieło u płatnika składek (...) od 2.01.2016 roku do 31.01.2016 roku, od 02.02.2016 roku do 29.02.2016 roku, od 02.03.2016 roku do 31.03.2016 roku, od 02.04.2016 roku do 30.04.2016 roku, od 02.05.2016 roku do 30.05.2016 roku, od 01.06.2016 roku do 30.06.2016 roku, od 01.07.2016 roku do 29.07.2016 roku, od 01.08.2016 roku do 31.08.2016 roku, od 08.09.2016 roku do 30.09.2016 roku, od 03.10.2016 roku do 31.10.2016 roku, od 02.11.2016 roku do 30.11.2016 roku, nie podlega w wymienionych okresach obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu.***
- 2. Zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. na rzecz K. S. 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.***

Sygn. akt IV U 707/20

UZASADNIENIE

Decyzją z 13.03.2020r., Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł., na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 1, 3, art. 6 ust. 1 pkt 4, art. 12 ust. 1, art. 13 pkt 2, art. 38 ust. 1, art. 68 ust. 1 pkt 1 lit a i c ustawy z 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2020r., poz. 266 ze zm.) stwierdził, że M. S. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresie od 2.01.2016 – 31.01.2016, 2.02.2016 – 29.02.2016, 2.03.2016 – 31.03.2016, 2.04.2016 – 30.04.2016, 2.05.2016 – 30.05.2016, 1.06.2016 – 30.06.2016, 1.07.2016 – 29.07.2016, 1.08.2016 – 31.08.2016, 8.09.2016 – 30.09.2016, 3.10.2016 – 31.10.2016, 2.11.2016 – 30.11.2016, jako osoba wykonująca umowę o świadczenie usług u płatnika składek (...). Jednocześnie na podstawie art. 18 ust. 3, art. 20 ust. 1 cyt. ustawy, art. 81 ust. 1, ust. 6 ustawy z 27.08.2004r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze

środków publicznych (Dz. U. z 2019r., poz. 1373 ze zm.), ZUS ustalił M. S. podstawę wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia emerytalne, rentowe, wypadkowe i zdrowotne.

W odwołaniu od powyższej decyzji, płatnik składek wnosił o uchylenie decyzji lub zmianę i rozstrzygnięcie co do istoty sprawy. Argumentował m.in., że integralną część umowy stanowił każdorazowo załącznik, obejmujący listę filmów lub programów przyjętych do tłumaczenia i zredagowania (opracowania) przez tłumacza na dany okres, poprzez wskazanie tytułu filmu lub programu, numeru odcinka w przypadku seriali, liczby minut, co stanowiło podstawę rozliczenia i pozwalało precyzyjnie określić, jakie wynagrodzenie przysługuje za daną czynność wykonywaną w ramach umowy o dzieło. Umowa o dzieło obejmowała zatem czynności związane z wytworzeniem jednorazowego, unikatowego i konkretnego rezultatu, którym była lista dialogowa do konkretnego filmu lub programu. Odwołanie poparł pełnomocnik strony ustanowiony w sprawie.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o oddalenie odwołania. Podnoszono, że wykonywanie powtarzalnych czynności w ramach umów, przybrało charakter stałej współpracy, w ramach której zlecane były systematycznie kolejne zadania polegające na wykonaniu czynności związanych z bieżącą działalnością firmy płatnika za wypłacanym cyklicznie (miesięcznie) wynagrodzeniem. W ocenie ZUS, umowy zawierane przez płatnika spełniają przesłanki umów o świadczenie usług, do których zgodnie z art. 750 k.c. stosuje się przepisy dotyczące zlecenia. Zainteresowana przyłączyła się do odwołania.

Sąd Okręgowy ustalił:

Płatnik składek - (...) prowadzi działalność gospodarczą związaną z produkcją filmów, nagrań wideo i programów telewizyjnych, związaną z tłumaczeniami, nauką języków obcych oraz artystyczną i literacką działalnością twórczą. Płatnik zawierał z osobami fizycznymi umowy o dzieło, których przedmiotem było „tłumaczenie i redakcja filmów wg załącznika”, „tłumaczenie i opracowanie filmów wg załącznika”, „voice-over filmów wg załącznika”, „wgranie głosu lektora metodą voice-over do filmów wg załącznika”, „opracowanie 24 (...)”. Opracowywane teksty dotyczą różnych dziedzin. Działalność płatnika w dziedzinie produkcji audiowizualnej dotyczy dwóch obszarów: 1. tłumaczenie, redakcja i lokalizacja (tj. adaptacja przetłumaczonego materiału tak, aby przystosować go do potrzeb kontekstu kulturowego, lingwistycznego, prawnego, itd. kraju, w którym audycja będzie emitowana listy dialogowej do audycji telewizyjnej (np. filmu fabularnego, dokumentalnego) dla lektora, 2. autorska interpretacja skryptu (lity dialogowej) przez lektora – wgranie głosu. Każdorazowo każda z powyższych czynności wykonywana jest osobiście, sygnowana imieniem i nazwiskiem w tzw. stopce redakcyjnej (wgrywanej przez lektora lub wyświetlanej w postaci napisów, a zawierającej informacje o tym, kto wykonał tłumaczenie oraz kto czytał daną audycję). W przypadku wgrania głosu aktora do filmu lub gry komputerowej powstaje plik z rozszerzeniem.wav, który zawiera wgranie głosu aktora pod konkretną postać. Głos zawiera interpretację aktorską danej postaci i jest przypisany tylko do jej listy dialogowej. W przypadku tłumaczenia i redakcji filmów wg załącznika powstaje plik z rozszerzeniem.doc, który zawiera przetłumaczony tekst dla potrzeb wykonania napisów do filmu lub programu. W przypadku tłumaczenia i redagowania krótkich streszczeń filmu lub programu do celów promocyjnych i informacyjnych dla dystrybutora powstaje plik z rozszerzeniem.doc, który zawiera przetłumaczony krótki tekst zawierający opis filmu lub programu. W przypadku wgrania głosu lektora w technologii voice – over – powstaje plik z rozszerzeniem.wav, który zawiera nagranie głosu polskiego lektora na oryginale filmu, czy taśmie filmowej w innym języku. Wgranie napisów i grafik – opracowywanie plastyczne napisów i grafik do filmów lub programów, zawierające autorskie określenie, kiedy, gdzie na jak długo, w jakiej kolejności, w jakich kolorach ukaże się tekst lub grafika w filmie lub programie, tj. graficzna koncepcja napisów do filmu lub programu w postaci pliku z rozszerzeniem.jpg lub bmp. Tłumaczenie strony internetowej polega na przetłumaczeniu na język polski obcojęzycznej strony internetowej, aby była również bardziej dostępna dla polskiego czytelnika. Nagrania pokazów planetaryjnych lub podłożenie głosu do M. polegają na podkładaniu głosu do filmów wyświetlanych w (...). Na wysokość wynagrodzenia wpływ miała trudność filmu, tj. np. czy jest dokumentalny, czy fabularny, czy są to napisy, czy lektor, czy film muzyczny. Załącznik i film, który jest w załączniku i tytuł, który jest w załączniku i odcinek, który jest w załączniku, przesądza o tym jaka jest stawka końcowa wynagrodzenia.

Tłumacz przysięgły nie przetłumaczyłby tak dobrze testu, jak tłumacz audiowizualny. Tłumacz audiowizualny jest „reżyserem języka polskiego”, musi czuć film, wiedzieć kim są bohaterowie. Płatnik orientacyjnie współpracuje z 40 osobami. Czasami płatnik współpracuje z osobami, które posiadają kilka umiejętności, co powoduje, że umowa zawarta z taką osobą obejmuje różny zakres i niejednokrotnie łączy tłumaczenie teksty, jego redagowanie oraz podkładanie głosu metodą voice – over. Z 200 osób z terenu miejsca zamieszkania, do tłumaczeń wybierane są te, które spełniają najlepiej warunki. Przy wykonywaniu tłumaczeń ważna jest dbałość o przekład jednostek oraz aby tekst i film był zrozumiały dla odbiorcy. J. P. jest zatrudniona u płatnika i zajmuje się koordynowaniem procesów tłumaczeniowych, jest pełnoetatowym pracownikiem. Klienci zamawiający opracowanie wersji językowej, przesyłają materiały, listę dialogową i in. Przykładowo K. C. czyta tekst opracowany przez tłumacza płatnika. W 2016r. różne kanały zamawiały opracowanie polskiej wersji językowej. Jeżeli jest krótki termin opracowania, wówczas J. P. kieruje zapytania do osób wykonujących tłumaczenia i wybiera konkretne osoby ze wskazaniem na ich kompetencje, znajomość języka, wyważenie języka. Inaczej jest traktowany serial brazylijski, a inaczej program naukowy. Zawsze jest podana wysokość stawki za program. W 2016 roku były opracowywane np. program z serii "(...)" i filmy fabularne. Zdarzają się wady w tłumaczeniach, np. pominięty fragment tłumaczenia, brak odpowiednich znaków, brak przeliczenia jednostek, błędy ortograficzne, językowe, interpunkcyjne i tekst nie został dostosowany do polskiego odbiorcy. Jeżeli wady były mniej poważne, to podlegały skorygowaniu, a jeżeli wady były poważne, wtedy stawka wynagrodzenia była zmniejszana.

M. S. jest bardzo dobrym tłumaczem, czuje język filmowy, jest zawodowcem. M. S. dobrze radziła sobie z programami przyrodniczymi. W 2016r., płatnik składek zawierał z M. S. umowy o dzieło: w przedmiocie: „tłumaczenie i opracowanie filmów wg załącznika” wykonywane w okresie 2.01.2016 - 31.01.2016, 2.02.2016 - 29.02.2016, 2.03.2016 - 31.03.2016, 2.04.2016 - 30.04.2016, 2.05.2016 - 30.05.2016, 1.06.2016 - 30.06.2016, 1.07.2016 - 29.07.2016, 1.08.2016 - 31.08.2016, 8.09.2016 - 30.09.2016, 3.10.2016 - 31.10.2016, 2.11.2016 - 30.11.2016. M. S. przygotowywała polską wersję tłumaczenia i przysyłała J. P. plik z tłumaczeniem. Po sprawdzeniu pliku, J. P., zносиła plik do studia, po czym odbywało się nagrywanie. Zwykle w dniach roboczych zainteresowana tego samego dnia lub następnego, starała się odpowiadać na zapytanie J. P. w sprawie wykonania tłumaczenia. Po wykonaniu zadania odbywało się rozliczenie. Wynagrodzenie było wypłacane na konto tłumacza, albo w biurze płatnika. Z niektórymi wykonawcami występują wielomiesięczne przerwy w relacjach umownych (**dowód: zeznania świadka J. P., zeznania wnioskodawcy – na nagraniu CD – 00:08:54 – 00:26:30, 00:38:20 k.144, kopie dokumentów z akt kontroli ZUS: wyjaśnienie płatnika, protokół kontroli, k. 34, 36 – 48, umowy o dzieło, z potwierdzeniem wykonania pracy wyszczególnionej w umowie z rachunkami, zestawienie rachunków do umów za rok 2016 k. 53 – 59, zastrzeżenia płatnika do protokołu kontroli k. 60 - 62/akta sprawy).**

Powyższy stan faktyczny, Sąd ustalił na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie i w postępowaniu przed organem rentowym. Okoliczności dotyczące zawieranych z zainteresowaną M. S. umów w 2016r., Sąd ustalił na podstawie zeznań odwołującego. Okoliczności dotyczące kontaktów skarżącego z tłumaczami, różnie w wykonywaniu tłumaczeń przez J. P., a uczestniczką postępowania – M. S., Sąd ustalił na podstawie zeznań świadka J. P.. Zdaniem Sądu zeznania odwołującego oraz świadka J. P. są wiarygodne, logiczne. Nie były kwestionowane przez strony postępowania.

Zdaniem Sądu materiał dowodowy daje podstawy do uznania, że stosunek prawny łączący płatnika z zainteresowaną wykazywał cechy umów o dzieło. Wbrew twierdzeniom organu rentowego, nie sposób czynności wykonywanych przez tłumaczy dla płatnika traktować jako czynności rutynowych. Ze względu na specyfikę branży w której płatnik prowadzi działalność - produkcja audiowizualna, każdorazowo powstaje utwór w rozumieniu ustawy z 4.02.1994r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych, stanowiący indywidualny rezultat materialny, tj.: tłumaczenia, redakcja i lokalizacja (tj. adaptacja przetłumaczonego materiału tak, aby przystosować go do potrzeb kraju, w którym audycja będzie emitowana, listy dialogowej do audycji telewizyjnej (np. filmu fabularnego, dokumentalnego) w postaci napisów lub skryptu dla lektora, czy autorskiej interpretacji skryptu (listy dialogowej) przez lektora – wgranie głosu. Ze względu na specyfikę branży w przypadku każdego utworu objętego umową bezwzględnie zachowany jest wymóg powstania jednorazowego rezultatu i zachowany jest indywidualny charakter dzieła. O ile relacje podmiotów wykazują cechę

stałości, to każda z umów dotyczy opracowania (tłumaczenia lub wgrania głosu) kilku – kilkunastu samodzielnych, unikatowych audycji telewizyjnych, stanowiących indywidualne rezultaty materialne i opiewa na inne wynagrodzenie.

Z uwagi na przyznanie okoliczności i fakty, na które ma zeznawać T. W., tj. przebiegu kontroli u płatnika składek, sąd pominął dowód z przesłuchania T. W. na te okoliczności. Z uwagi na wyjaśnienie okoliczności sprawy, Sąd pominął dowód z przesłuchania zainteresowanej M. S..

Sąd Okręgowy zważył:

Odwołanie jest zasadne.

Zgodnie z art. 6 ust.1 pkt 4 oraz art.12 ust.1 ustawy z dnia 13.10. 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych – Dz.U. Nr 137, poz.887 ze zm. obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają m.in. osoby wykonujące pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, zwane dalej "zleceniobiorcami". W myśl art. 9 ust. 4 a cyt. ustawy, takim ubezpieczeniom podlegają również obowiązkowo osoby mające ustalone prawo do emerytury lub renty. Analogicznie sytuacja odnosi się do ubezpieczenia zdrowotnego (art.66 ust.1 pkt 1e ustawy z 27.08.2004r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, Dz. U. z 2008r. Nr 164,poz.1027 ze zm.). Ustawodawca nie nakłada natomiast takiego obowiązku na osoby wykonujące pracę na podstawie umowy o dzieło. Sąd, zasadnicze znaczenie w sprawie miała ocena, czy w ustalonym stanie faktycznym zawarte umowy spełniają ustawowe przesłanki umowy o dzieło czy, jak wywodził organ rentowy, były umowami o świadczenie usług.

W ocenie Sądu objęcie zainteresowanej obowiązkowymi ubezpieczeniami w okresie od 2.01.2016 – 31.01.2016, 2.02.2016 – 29.02.2016, 2.03.2016 – 31.03.2016, 2.04.2016 – 30.04.2016, 2.05.2016 – 30.05.2016, 1.06.2016 – 30.06.2016, 1.07.2016 – 29.07.2016, 1.08.2016 – 31.08.2016, 8.09.2016 – 30.09.2016, 3.10.2016 – 31.10.2016, 2.11.2016 – 30.11.2016, jako osoby wykonującej umowę o świadczenie usług u płatnika składek (...) było błędne.

Zgodnie z art. 627 k.c. przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający zobowiązuje się ze swej strony do zapłaty wynagrodzenia. Przedmiotem świadczenia przyjmującego zamówienie jest więc wykonanie dzieła, które może polegać na jego stworzeniu lub przetworzeniu do takiej postaci, w jakiej poprzednio nie istniało. Dzieło może mieć przy tym postać materialną lub niematerialną. W uregulowaniu kodeksowym brak jest jednak bliższego określenia głównego przedmiotu świadczenia przyjmującego zamówienie. W doktrynie i orzecznictwie „dzieło” określane jest jako rezultat pracy fizycznej lub umysłowej, materialny lub ucieleśniony materialnie, mający cechy pozwalający uznać go za przedmiot świadczenia przyjmującego zamówienie (por. wyrok SN z 18.06.2003r., II CKN 269/01).

Wykonanie dzieła najczęściej przybiera więc postać wytworzenia rzeczy lub dokonania zmian w rzeczy już istniejącej, czyli jej naprawienie, przerobienie lub uzupełnienie. Poza rezultatem materialnym, dzieło może jednak powstać także w postaci niematerialnej, która może, lecz nie musi być ucieleśniona w jakimkolwiek przedmiocie materialnym, byle zostały utrwalone w postaci poddającej się ocenić ze względu na istnienie wad lub gdy można uchwycić istotę osiągniętego rezultatu (por. wyrok SN z 3.11.1999r., IV CKN 152/00). Można też spotkać pogląd, że cechą dzieła jest to, że z chwilą ukończenia nabywa autonomiczną wartość w obrocie (por. wyrok SA w Rzeszowie z 10.10.2012r., III AUa 698/12). W umowie o dzieło istotne osiągnięcie zindywidualizowanego rezultatu określonych prac. Przedmiotem umowy o dzieło jest doprowadzenie do weryfikowalnego i jednorazowego rezultatu, zdefiniowanego przez zamawiającego w momencie zawierania umowy (vide wyrok SN z 8.11.2013r., II UK 157/13).

Z kolei art. 750 k.c. stanowi, że do umowy o świadczenie usług stosuje się odpowiednie przepisy o zleceniu (art. 734§1 k.c.). Jak wskazuje się w judykaturze, umowa o świadczenie usług polega na zobowiązaniu dłużnika do podjęcia wymaganych czynności przy zachowaniu wiążącego go stopnia staranności. Celem umowy o świadczenie usług jest wykonywanie określonych czynności, które nie muszą zmierzać do osiągnięcia konkretnego rezultatu. Treść zobowiązania dłużnika pozostaje bowiem w ścisłej zależności od natury stosunku prawnego. W zobowiązaniach starannego działania podjęcie przez dłużnika wymaganych czynności przy zachowaniu wiążącego go stopnia

staranności oznacza, że dłużnik wykonał zobowiązanie, pomimo iż nie osiągnięto określonego celu umowy (por. wyrok SA w Katowicach z 21.11.2019r., III AUa 2290/18).

W orzecznictwie wskazuje się, że kwalifikacja prawna umów cywilnoprawnych, których przedmiotem jest świadczenie pracy, czyli umowy o dzieło (art. 627 k.c.) oraz umowy o świadczenie usług (art. 750 k.c.) jest trudna. Umowa o dzieło różni się od umowy o świadczenie usług bądź umowy zlecenia brakiem stosunku zależności między stronami i koniecznością osiągnięcia oznaczonego, a zatem zindywidualizowanego i konkretnego rezultatu ludzkiej pracy w szerokim tego słowa znaczeniu, gdy w drugim rodzaju umów decydujący nie jest rezultat, lecz wykonanie pracy jako takiej. Zakłada się przy tym, że rezultat, o który umawiają się strony, musi być z góry określony, mieć samoistny byt oraz być obiektywnie osiągalny i pewny. Nie ma przy tym wątpliwości, że użyty w treści art. 627 k.c. termin: „oznaczenie” odnosi się do następującego pierwotnie w trakcie układania postanowień umownych – „oznaczenia” indywidualnego efektu, natomiast w przypadku umowy „o świadczenie usług” (art. 750 w zw. z art. 734 k.c.) – użycie zwrotu „świadczenie usług”, opisuje – poprzez samo użycie liczby mnogiej – kategorię powtarzających się działań (zobowiązanie ciągłe). Trzeba też mieć na względzie, że stosunek prawny wynikający z umowy o dzieło nie ma charakteru zobowiązania trwałego (ciągłego). Stanowi zobowiązanie do świadczenia jednorazowego i to po obu stronach tego stosunku zobowiązaniowego.

W doktrynie i orzecznictwie wyrażany jest pogląd, że nie można uznać za dzieło czegoś, co nie odróżnia się w żaden sposób od innych występujących na danym rynku rezultatów pracy – materialnych bądź niematerialnych, gdyż wówczas zatraciłby się indywidualny charakter dzieła. Dzieło nie musi wprawdzie być czymś nowatorskim i nie występującym jeszcze na rynku, jednak powinno posiadać charakterystyczne, wynikające z umowy cechy, umożliwiające zbadanie, czy dzieło zostało wykonane prawidłowo i zgodnie z indywidualnymi wymaganiami bądź upodobaniami zamawiającego. Zatem przedmiotem umowy o dzieło jest doprowadzenie do weryfikowalnego i jednorazowego rezultatu, zdefiniowanego przez zamawiającego w momencie zawierania umowy. Dzieło jest wytworem, który w momencie zawierania umowy nie istnieje, jednak jest w niej z góry przewidziany i określony w sposób wskazujący na jego indywidualne cechy (por. wyrok SN z 14.11.2013r., UK 115/13).

Organ rentowy wywodził, że stosunek prawny łączący płatnika składek z wykonawcami umów, nie posiadał cech charakterystycznych odpowiadających umowie o dzieło. Zdaniem ZUS, w przypadku umów na wgranie głosu metodą voice-over do filmów, czy też wgrania napisów i grafik pomimo, że efektem umów były określone rezultaty materialne, to z uwagi na powtarzalność, regularność i tożsamość przedmiotu umów, działania stron wskazują bardziej na zamiar stałej współpracy i wykonywania działań, które mieszczą się w przedmiocie działalności gospodarczej płatnika składek. Tym samym kwalifikują się jako umowy o świadczenie usług.

W ocenie Sądu, wbrew twierdzeniom ZUS, zawierane przez płatnika umowy nie mogą być zakwalifikowane jako umowy o świadczenie usług, a umowy o dzieło. Ze względu na charakter branży, w której płatnik prowadzi działalność - produkcja audiowizualna, każdorazowo powstaje utwór w rozumieniu ustawy z 4.02.1994r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych, stanowiący indywidualny rezultat materialny. Niezaprzeczalnie, dla zamawiającego znaczenie miał rezultat, czyli właściwe wykonanie tłumaczenia. W sprawie, każdorazowy rezultat wynikający ze specyfiki konkretnego zamówienia, określonego indywidualnie i niepowtarzalnie w załączniku do standardowej umowy o dzieło. Tłumaczenia musiały być profesjonalne, wymagały wiedzy specjalistycznej. Zróżnicowanie wynagrodzenia w każdej umowie wyraźnie wskazuje na różny charakter tworzonych dzieł. Wysokość wynagrodzenia uzależniona była od stopnia skomplikowania, długości tłumaczenia w ramach konkretnej umowy. Nie sposób tłumaczenia traktować jako czynności rutynowej, bo każde tłumaczenie jest inne, zależne od osobowości tłumacza, jego doświadczenia itd. Gdyby było inaczej, wszystkie tłumaczenia wyglądałyby tak samo. Reasumując, powyższe okoliczności świadczą o tym, że w niniejszej sprawie umowy zawierane pomiędzy płatnikiem a zainteresowaną były umowami o dzieło. Fakt, że kwestionowane umowy o dzieło zawierano z niewielkimi przerwami czasowi nie zmienia oglądu rzeczy na charakter prawny tychże umów. Przytaczana argumentacja ZUS – u i posiłkowanie się judykatem Sądu Najwyższego, w ustalonym stanie faktycznym nie zmienia zapatrywania sądu orzekającego.

Z tych względów, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴§2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że M. S., jako osoba wykonująca umowy o dzieło u płatnika składek (...) od: 2.01.2016 – 31.01.2016, 2.02.2016 – 29.02.2016, 2.03.2016 – 31.03.2016, 2.04.2016 – 30.04.2016, 2.05.2016 – 30.05.2016, 1.06.2016 – 30.06.2016, 1.07.2016 – 29.07.2016, 1.08.2016 – 31.08.2016, 8.09.2016 – 30.09.2016, 3.10.2016 – 31.10.2016, 2.11.2016 – 30.11.2016, nie podlega w wymienionych okresach obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu.

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 9 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2018.265 t.j. ze zm.).